

Studiul 11: Obstacolele

Sabat după-amiază, 06 iunie

De memorat:

„Ne bucurăm chiar și în necazurile noastre, căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.”

Romani 5:3-5.

Într-o seară s-a iscat o furtună puternică în timp ce o fetiță mergea spre casă. A grăbit pasul, știind că avea încă mult de mers. Aproape fără să-și dea seama, a ajuns udă learcă. A luat-o la fugă, iar când a deschis ușa casei, tatăl ei, care o văzuse pe geam, a venit repede spre ea. În timp ce îi înfășura o pătură pe după umeri, a întrebat-o:

— Te-am văzut afară în ploaie. De ce, la fiecare fulger, te opreai din alergat, te uitai în sus și zâmbeai?

— A, păi mă opream să privesc în sus, pentru că Dumnezeu îmi făcea o poză.

Care este reacția noastră atunci când furtunile vieții ne lovesc sau când ne confruntăm cu anumite obstacole în relația noastră cu Dumnezeu? Ne plecăm capul, lăsând ploaia să ne bată pe spate? Sau privim în sus, având încredere că Dumnezeu este acolo când ne întoarcem fața spre El?

Săptămâna aceasta vom explora diversele reacții pe care le avem atunci când viața este grea. Vom lua în considerare modalitățile în care putem folosi încercările vieții nu pentru a slăbi, ci pentru a întări cea mai importantă relație a noastră.

Furtunile vieții

Domnul Isus Își petrecuse ziua vorbind mulțimilor pe țărmul Mării Galileei. Cuvintele Lui aveau să răsună în mintea oamenilor mult timp de atunci înainte, dar vor răsună și de-a lungul veșniciei. Când s-a lăsat seara, Isus le-a vorbit ucenicilor și i-a invitat într-o călătorie: „Să trecem în partea cealaltă” (Marcu 4:35). Isus știa că va veni o furtună, dar avea o importantă lecție de viață de transmis celor mai apropiați dintre urmașii Săi. Probabil știi ce s-a întâmplat mai departe.

1. Ce lecții despre credință poți extrage din Marcu 4:35-41?

- ³⁵ În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”
- ³⁶ După ce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.
- ³⁷ S-a stârnit o mare furtună de vânt care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.
- ³⁸ Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?”
- ³⁹ El S-a sculat, a certat vântul și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare.
- ⁴⁰ Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”
- ⁴¹ I-a apucat o mare frică și ziceau unii către alții: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”

Gândește-te la următoarele idei:

(1) Isus adoarme pe ceea ce era, cel mai probabil, singura pernă din barcă. Ambarcațiunile de pescuit aveau de obicei o singură pernă, pe care ședea cârmaciul. Deci aici Isus Se află în poziția cârmaciului, dar adoarme la cârmă.

(2) Nu toți ucenicii erau începători în ale navigatului. Petru, Iacov și Ioan erau pescari cu experiență. Ei cunoșteau Marea Galileei ca în palmă și ar fi trebuit să știe cum să înfrunte o furtună.

(3) Aceasta este singura relatare din evangheliile în care ni se spune că Isus dormea. În timpul uneia dintre cele mai cumplite furtuni

din viața ucenicilor, când aceștia sunt îngroziți și convinși că vor muri, Domnul Isus doarme la cârmă.

(4) Reacția ucenicilor în timpul crizei a fost: „Nu-Ți pasă?” Au pus sub semnul întrebării caracterul Domnului Isus și dragostea Lui pentru ei. Prea des, aceasta este și reacția noastră când trecem prin vremuri grele.

Aflați în mijlocul disperării, putem încerca să ne salvăm singuri (ca ucenicii) sau ne simțim durerea și pierderea și începem să ne punem întrebări cu privire la dragostea și grija lui Dumnezeu pentru noi ori să ne îndoim de ele. Presupunem că El ar trebui să acționeze într-un anumel fel, pe baza a ceea ce gândim și vedem din perspectiva noastră umană. Dar, la fel ca în cazul ucenicilor, tocmai în furtunile vieții Dumnezeu poate realiza cele mai mari minuni. El este întotdeauna credincios, chiar și atunci când aparenta Lui lipsă de implicare nu are sens pentru noi. El este cu noi în furtunile noastre și poate liniști furtuna atunci când noi nu putem.

Cum reacționezi când te confrunți cu o furtună în viață? Cum îți afectează astfel de momente relația cu Dumnezeu? Când ai trăit experiența din 2 Corinteni 5:7?

2 Corinteni 5:7

⁷ pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere.

Vindecarea

Imaginează-ți mulțimea de oameni de pe țărmul Mării Galileei! Îl așteptau încă de dimineață, iar când Domnul Isus a coborât din barcă, s-au înghesuit în jurul Lui, urmându-L până în satul Capernaum. Deodată apare Iair, conducătorul sinagogii, și Îl roagă fierbinte pe Isus să vină și să-i vindece fiica.

Printre cei din mulțime era și o femeie bolnavă de mulți ani. Își cheltuisese toți banii pe doctori, dar „nu simțise nicio ușurare, ba încă îi era mai rău” (Marcu 5:26). Auzise despre acest mare Om din Galileea și, cu speranță în inimă, și-a adunat toată puterea care îi mai rămăsese ca să iasă din casă în acea dimineață și să se alăture mulțimii. Îmbulzeala aproape o sufoca în timp ce se strecura tot mai aproape de Isus. Apoi, prin îmbrânceli și înghesuială, Îl vede. Se încurajează singură, spunându-și: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui” (Marcu 5:28).

2. Recitește Marcu 5:21-34! Ce s-a întâmplat și ce putem învăța de aici?

Marcu 5:21-34

²¹ După ce a trecut Isus iarăși de cealaltă parte cu corabia, s-a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lângă mare.

²² Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s-a aruncat la picioarele Lui

²³ și I-a făcut următoarea rugămintă stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.”

²⁴ Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

²⁵ Și era o femeie care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

²⁶ Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nicio ușurare; ba încă îi era mai rău.

²⁷ A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime și s-a atins de haina Lui.

²⁸ Căci își zicea ea: „Dacă aş putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.”

²⁹ Și îndată a secat izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

³⁰ Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: „Cine s-a atins de hainele Mele?”

³¹ Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește și mai zici: „Cine s-a atins de Mine?”

³² El Se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

³³ Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui și I-a spus tot adevărul.

³⁴ Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace și fii tămăduită de boala ta.”

Această relatare arată grija și compasiunea Domnului Isus față de cei bolnavi și singuri, față de cei care de obicei se pierd în mulțime. În ziua aceea mulți se înghesuiau lângă Isus, înaintând odată cu mulțimea, dar o singură persoană întinsese mâna spre El cu intenția să-L atingă și să primească binecuvântarea de care avea o nevoie disperată. Totuși nu atingerea a vindecat-o pe femeie, ci credința ei (Marcu 5:34). „Mântuitorul putea să deosebească atingerea credinței de contactul întâmplător cu mulțimea nepăsătoare” (Ellen G. White, Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus, p. 344). Haina Domnului Isus nu avea nicio putere specială; credința femeii și alegerea ei de a întinde mâna să-L atingă i-au adus vindecarea.

Acea femeie firavă, în suferința și durerea ei, ar fi putut rămâne în pat acasă în dimineața aceea, însă, cu hotărâre și optimism, L-a căutat pe Isus în speranța vindecării. Să-L vadă de departe nu i-a fost suficient, ci s-a apropiat de El.

Domnul Isus ne cheamă și pe noi astăzi să facem la fel. El spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11:28,29).

Cum a demonstrat această femeie, aflată într-o suferință atât de mare, ideile din Romani 5:3-5 (text de memorat)? Cum ar putea arăta acest lucru în viața ta?

Iov

Când ne gândim la exemple de obstacole și greutăți în Biblie, probabil că Iov ne vine primul în minte. El și-a pierdut nu doar toată averea (Iov 1:14-17), ci și copiii (Iov 1:18,19) și sănătatea (Iov 2:7). Soția lui a încercat apoi să-l convingă să-L blesteme pe Dumnezeu și să moară (Iov 2:9). După un timp, trei prieteni au venit să stea cu Iov. Au fost atât de șocați de înfățișarea lui, încât nu i-au adresat niciun cuvânt, o săptămână (Iov 2:13). În final, când au început să-i vorbească, au încercat să ofere explicații umane pentru aceste nenorociri, dar fără să vrea i-au sporit suferința. Au dat vina pe el, spunând că trebuie să fi avut vreun păcat ascuns de care trebuia să se pocăiască (Iov 8; 11; 15), ajungând chiar să zică: „Aceasta este soarta celui rău, aceasta este soarta celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu” (Iov 18:21).

3. Cum a răspuns Iov, în Iov 19:23-27 și 23:8-12?

Iov 19:23-27

²³ Oh! Aș vrea ca vorbele mele să fie scrise, să fie scrise într-o carte;

²⁴ aș vrea să fie săpate cu un priboi de fier și cu plumb în stâncă pe vecie...

²⁵ Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ.

²⁶ Chiar dacă mi se va nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

²⁷ Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia. Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

Iov 23:8-12

⁸ Dar, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo; dacă mă duc la apus, nu-L găsesc:

⁹ dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea; dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi.

¹⁰ Dar El știe ce cale am urmat; și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.

¹¹ Piciorul meu s-a ținut de pașii Lui; am ținut calea Lui și nu m-am abătut de la ea.

¹² N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui.

Indiferent de tragediile din jurul lui și de faptul că nu le înțelegea, Iov a rămas credincios. A rămas neclintit. Nu L-a învinuit pe Dumnezeu și nu L-a blestemat. Dimpotrivă, când a fost ispitit să-L învinuiască pe Dumnezeu, a declarat: „Gol am ieșit din pânțelele mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat. Binecuvântat fie Numele Domnului!” (Iov 1:21).

Și noi trăim în mijlocul aceleiași lupte. Satana ne lovește cu dureri, suferințe, pierderi și necazuri ca parte a planului său de a distorsiona imaginea de Dumnezeu iubitor. În astfel de vremuri, putem reacționa în două feluri: fie să-L învinovățim și să-L respingem pe Dumnezeu, fie să ne agățăm de El cu toată puterea. Chiar dacă bătălia se dezlănțuie în jurul nostru, trebuie să ne amintim că, în raport cu veșnicia, necazurile noastre sunt doar încercări trecătoare (2 Corinteni 4:16-18). Tabloul este mult mai vast decât ceea ce vedem aici și acum, iar una dintre cele mai mari provocări pentru un credincios este să aibă încredere în Dumnezeu chiar și în cele mai întunecate momente. Dumnezeu ne-a descoperit în multe feluri realitatea iubirii Lui. Trebuie să ne agățăm de acest adevăr esențial – că dragostea lui Dumnezeu este reală – chiar și atunci când nu o simțim pe moment.

Dacă treci chiar acum printr-o criză, aleargă la Domnul! Ia-ți Biblia și un caiet și petrece timp cu El în natură! Copiază Romani 5:3-5 (text de memorat) și meditează la mesajele acestui pasaj, având convingerea că iubirea și grija lui Dumnezeu pentru tine sunt cel mai sigur și mai stabil factor din viața ta!

Drumul spre Emaus

Ultimele săptămâni fuseseră agitate pentru cei doi ucenici care rememorați o parte dintre evenimentele și conversațiile din ultima vreme. Intrarea triumfală în Ierusalim și ordinea făcută în templu. Paștele în camera de sus. Rugăciunile lui Isus în Ghetsimani. Trădarea josnică a lui Iuda. Procesul, batjocura, bătăile. Trupul rănit al lui Isus atârând pe cruce și ultimele Lui cuvinte înainte de a-Și da ultima suflare, când cerul de după-amiază s-a întunecat. Ruperea zgomotoasă a perdelei templului. Mormintele deschise ale celor drepți. Coborârea cu grijă a trupului Domnului de pe cruce și așezarea Lui în mormânt înainte de Sabat. Apoi confuzia, descurajarea și întrebările din mintea ucenicilor. Cum se putuseră înșela atât de tare?

Cei care Îl urmaseră pe Isus erau dezamăgiți, descurajați și deruțați. Aceasta era cea mai mare încercare din viața lor. Ei nu vedeau însă că totul era doar un moment din cea mai mare istorisire a tuturor timpurilor. În timp ce doi dintre ei mergeau pe drumul spre Emaus, Domnul Isus li S-a arătat și a mers împreună cu ei.

4. Citește conversația din Luca 24:13-27 și analizează cele două perspective: a celor doi ucenici și a lui Isus!

Luca 24:13-27

¹³ În aceeași zi, iată, doi ucenici se duceau la un sat, numit Emaus, care era la o depărtare de șaizeci de stadii de Ierusalim;

¹⁴ și vorbeau între ei despre tot ce se întâmplase.

¹⁵ Pe când vorbeau ei și se întrebau, Isus S-a apropiat și mergea pe drum împreună cu ei.

¹⁶ Dar ochii lor erau împiedicați să-L cunoască.

¹⁷ El le-a zis: „Ce vorbe sunt acestea pe care le schimbați între voi pe drum?” Și ei s-au oprit, uitându-se triști.

¹⁸ Drept răspuns, unul din ei, numit Cleopa, I-a zis: „Tu ești singurul străin aici în Ierusalim, de nu știi ce s-a întâmplat în el zilele acestea?”

¹⁹ „Ce?”, le-a zis El. Și ei I-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din

Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.

²⁰ Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?

²¹ Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

²² Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineată la mormânt,

²³ nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.

²⁴ Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”

²⁵ Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!

²⁶ Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”

²⁷ Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

După ce li s-au deschis ochii, cei doi ucenici s-au grăbit să se întorcă la Ierusalim pentru a împărtăși ce se întâmplase pe drum (Luca 24:33-35). Când Domnul Isus a venit și a stat în mijlocul lor, s-au speriat. Observă întrebările pe care li le-a adresat: „Pentru ce sunteți tulburați? Și de ce vi se ridică astfel de gânduri în inimă?” (Luca 24:38)!

Acesta este mesajul Domnului Isus și pentru noi astăzi. Prea des uităm că El umblă alături de noi prin văile vieții. Prea des nu-L recunoaștem. Prea des uităm că nu asta e toată povestea. Prea des ne lăsăm cuprinși de tulburare și lăsăm îndoielile să ia naștere în inima noastră, uitând că Isus ne ține viața în siguranță în mâinile Sale. Și prea des credem că știm mai bine decât Domnul Isus ce se întâmplă cu adevărat în viața noastră (Luca 24:18).

Biblia oferă un sfat foarte bun pentru reacția creștinului la dificultăți și obstacole. Ia-ți timp să studiezi aceste pasaje scurte: Romani 8:28; Filipeni 4:4-13; Iacov 1:2-4,12 și 2 Corinteni 12:9,10! Ca parte a studiului tău, reține mesajul din 2 Corinteni 1:4 și notează trei mesaje-cheie pentru cineva care trece prin încercări chiar acum!

Romani 8:28

²⁸ De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

Filipeni 4:4-13

⁴ Bucurați-vă totdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!

⁵ Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii. Domnul este aproape.

⁶ Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.

⁷ Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.

⁸ Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.

⁹ Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi.

¹⁰ Am avut o mare bucurie în Domnul, că, în sfârșit, ați putut să vă înnoți iarăși simțămintele voastre față de mine. Vă gândeați voi la așa ceva, dar vă lipsea prilejul.

¹¹ Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.

¹² Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă.

¹³ Pot totul în Hristos care mă întărește.

Iacov 1:2-4,12

² Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări,

³ ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare.

⁴ Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți, întregi și să nu duceți lipsă de nimic.

¹² Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci, după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc.

2 Corinteni 12:9,10

⁹ Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Hristos să rămână în mine.

¹⁰ De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strâmtorări, pentru Hristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare.

2 Corinteni 1:4

⁴ care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!

Să-L vedem pe Isus!

Ți-ai dorit vreodată să-L poți vedea pe Isus când te simți descurajat? Imaginează-te în următorul vis! „Păream cuprinsă de o cumplită disperare, ținându-mi fața în palme și gândind așa: *Dacă Isus ar fi pe pământ, m-aș duce la El, m-aș arunca la picioarele Lui și I-aș spune toate durerile mele. El nu mi-ar întoarce spatele, ar avea milă de mine și L-aș iubi și sluji mereu.* Chiar atunci s-a deschis ușa și a intrat cineva cu o siluetă și o față frumoasă. S-a uitat cu milă la mine și a zis: «Vrei să-L vezi pe Isus? Este aici și Îl poți vedea, dacă vrei. Ia cu tine tot ce ai și urmează-mă!» [...] Când am început să urc treptele, m-a avertizat să am privirea fixată în sus, ca să nu amețesc și să cad. Mulți alții care începuseră să urce panta abruptă au căzut înainte de a ajunge în vârf. În cele din urmă, am ajuns la ultima treaptă și am stat în picioare în fața ușii. Aici, călăuza mi-a spus să-mi las toate lucrurile pe care le adusesem cu mine. Le-am lăsat bucuroasă jos, iar el a deschis ușa și m-a îndemnat să intru. Într-o clipă am ajuns înaintea lui Isus. Era inconfundabilă acea superbă înfățișare. O asemenea expresie, radiind de bunăvoință și măreție, nu putea aparține altcuiva. Când m-a privit, am știut într-o clipă că El cunoștea fiecare împrejurare din viața mea, toate gândurile și sentimentele mele. [...] El S-a apropiat cu un surâs și, punându-Și mâna pe capul meu, a spus: «Nu te teme!» Sunetul vocii Sale duioase mi-a umplut inima de o fericire ne mai simțită până atunci. Eram prea bucuroasă pentru a scoate vreun cuvânt și, copleșită de o fericire de nespus, m-am prăbușit în adorare la picioarele Lui. În timp ce stăteam neajutorată acolo, am asistat la scene de frumusețe și slavă și aveam senzația că am ajuns în siguranța și pacea cerului. În final, mi-am recăpătat puterile și m-am ridicat. Ochii iubitori ai lui Isus erau încă asupra mea, iar zâmbetul Său mi-a umplut sufletul cu bucurie. Prezența Lui m-a umplut de un respect sfânt și de o inexprimabilă iubire. [...] Acest vis mi-a dat speranță [...] [și] credință], iar frumusețea și simplitatea încrederii în Dumnezeu au început să răsară asupra sufletului meu cuprins de întuneric” (Ellen G. White, Scrieri timpurii, p. 79-81).

În mijlocul descurajărilor din viața noastră, trebuie să ne concentrăm asupra Domnului Isus și a ceea ce El ne descoperă despre iubirea lui Dumnezeu pentru noi.

5. Ce speranță găsești în cuvintele din Romani 8:18,28?

Romani 8:18,28

¹⁸ Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.

²⁸ De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.

Un gând de încheiere

Atunci când ne confruntăm cu provocările vieții avem cea mai mare nevoie să ne agățăm de Dumnezeu. Subiectele explorate în acest trimestru contribuie la menținerea sau revigorarea unei relații puternice cu Dumnezeu. Când te confrunți cu o piedică precum o problemă de sănătate, dificultăți financiare, destrămarea unei căsnicii, moartea unei persoane apropiate sau cu o altă povară care îți răpește bucuria, meditează asupra lecțiilor studiate până acum!

De reținut: Trăim încă într-o lume păcătoasă, plină de durere și chin și fiecare dintre noi se confruntă, la un moment dat în viață, cu dificultăți care ne pot face să punem la îndoială dragostea lui Dumnezeu. Privind la modul în care diferite personaje biblice au reacționat la piedicile vieții, putem prinde curaj știind că răspunsul nostru în astfel de vremuri ne poate întări umblarea cu Dumnezeu, Cel care nu Se schimbă (Maleahi 3:6) și a cărui dragoste rămâne neclintită.

Zilnic: *Ezra 7 – Neemia 3; Ellen G. White, Dietă și hrană, cap. 17 și 18*

1. Ce a fost peste Ezra când a ajuns la Ierusalim?
2. Cât timp a stat Ezra mâhnit din pricina păcatului fiilor robiei?
3. Cine a hotărât vremea de întoarcere a lui Neemia la împărat?
4. Ce nu le-a plăcut deloc lui Sanbalat și lui Tobia?
5. **Care sunt adevăratele remedii?**